

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10C/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114216100
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Rohárik
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6114216100.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, rozhodujúc sudcom JUDr. Pavlom Rohárikom, vo veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni F. Ž., nar. XX. P. XXXX, bytom XXX XX Q. Q., L. XX, zastúpenej JUDr. Ingridou Linkešovou, advokátkou, 974 01 Banská Bystrica, Horná 32, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, 811 02 Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, 811 01 Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 4.674,88 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 1.001,76 Eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.623,12 Eur s úrokom z omeškania vo výške vo výške 9,5 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. júla 2011 do 6. novembra 2012, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. augusta 2011 do 6. novembra 2012, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. septembra 2011 do 6. novembra 2012, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 50,44 Eur od 21. septembra 2011 do 10. decembra 2012, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. októbra 2011 do 10. decembra 2012, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. novembra 2011 do 10. decembra 2012, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 67,40 Eur od 21. novembra 2011 do 9. januára 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. decembra 2011 do 9. januára 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 0,88 Eur od 21. decembra 2011 do 8. februára 2013 vo výške 9 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. januára 2012 do 8. februára 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. februára 2012 do 8. februára 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 17,84 Eur od 21. februára 2012 do 9. marca 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. marca 2012 do 9. marca 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. apríla 2012 do 9. marca 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 34,80 Eur od 21. apríla 2012 do 9. apríla 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. mája 2012 do 9. apríla 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. júna 2012 do 9. apríla 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 51,76 Eur od 21. júna 2012 do 9. mája 2013, vo výške 9 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. júla 2012 do 9. mája 2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. augusta 2012 do 9. mája 2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 68,72 Eur od 21. augusta 2012 do 3. júna 2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. septembra 2012 do 3. júna 2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 2,20 Eur od 21. septembra 2012 do 2. júla 2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. októbra 2012 do 2. júla 2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. novembra 2012 do 2. júla 2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 19,16 Eur od 21. novembra 2012 do 6. augusta 2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. decembra 2012 do 6. augusta 2013, vo výške 8,75 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. januára 2013 do 6. augusta 2013,

vo výške 8,75 % ročne zo sumy 36,12 Eur od 21. januára 2013 do 3. septembra 2013,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. februára 2013 do 3. septembra 2013,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. marca 2013 do 3. septembra 2013,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 53,08 Eur od 21. marca 2013 do 27. septembra 2013,
vo výške 8,75 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. apríla 2013 do 27. septembra 2013,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. mája 2013 do 27. septembra 2013,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 70,04 Eur od 21. mája 2013 do 1. novembra 2013,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. júna 2013 do 1. novembra 2013,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3,52 Eur od 21. júna 2013 do 5. decembra 2013,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. júla 2013 do 5. decembra 2013,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 37 Eur od 21. júla 2013 do zaplattenia,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. augusta 2013 do zaplattenia,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. septembra 2013 do zaplattenia,
vo výške 8,5 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. októbra 2013 do zaplattenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. novembra 2013 do zaplattenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. decembra 2013 do zaplattenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. januára 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. februára 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. marca 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. apríla 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,25 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. mája 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,15 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. júna 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,15 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. júla 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,15 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. augusta 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,05 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. septembra 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,05 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. októbra 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,05 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. novembra 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,05 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. decembra 2014 do zaplattenia,
vo výške 8,05 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. januára 2015 do zaplattenia a
vo výške 8,05 % ročne zo sumy 83,48 Eur od 21. februára 2015 do zaplattenia.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporkyni trovy konania (trovy právneho zastúpenia) v sume 219,37 Eur na účet jej právnej zástupkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľ j e p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania (trovy právneho zastúpenia) v sume 164,50 Eur na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ pôvodne žiadal uložiť odporkyni povinnosť zaplatiť mu sumu 4.674,88 Eur (s príslušenstvom) titulom dlhu zo zmluvy o úvere predstavujúceho posledných 56 splátok úveru po 83,49 Eur. Podaním doručeným súdu dňa 6. júna 2016 zobral návrh v časti späť a žiadal už len zaplattenie posledných 44 nepremičaných splátok úveru v sume 3.673,12 Eur (s príslušenstvom).

Odporkyňa namietla aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa tvrdiac, že sa nestal postupníkom žalovanej pohľadávky, lebo banka ako pôvodný veriteľ nedodržala § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. (ďalej len „zákon o bankách“), lebo ju písomne neupovedomila o omeškaní 90 dní pred postúpením pohľadávky. Odporkyňa namietla i platnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky dňa 3. novembra 2012 pre nedodržanie § 565 Občianskeho zákonníka. Vzniesla i námietku premlčania splátok splatných pred 18. júlom 2011. Uviedla, že od 6. novembra 2012 do 5. decembra 2013 uhradila postupne sumu 2.050 Eur, o čom predložila výpis z účtu.

Vedľajší účastník na strane odporkyne konštatoval, že vzťah navrhovateľa a odporkyne je podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v režime Občianskeho zákonníka. Namietol aktívnu vecnú legitimáciu

navrhovateľa s tým, že uplatňovaná pohľadávka mu bola postúpená z banky a pri jej postúpení nebol dodržaný § 92 ods. 8 zákona o bankách pre nezaslanie písomnej výzvy klientovi s upozornením na jeho omeškanie. Navrhovateľ predložil len samotnú výzvu, nepreukázal však jej doručenie odporkyni. Pre nedodržanie podmienok pre postúpenie pohľadávky stanovených v zákone o bankách je právny úkon postúpenia pohľadávky absolútne neplatný pre jeho rozpor so zákonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Uviedol tiež, že navrhovateľ postúpil aj časť v čase postúpenia nesplateného dlhu, hoci podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť predmetom postúpenia len už splatný záväzok, a preto postúpeniu musí predchádzať vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu bankou, čo sa nestalo. Oprávnenie zosplatiť úver nemá navrhovateľ ako nový veriteľ, ale len banka.

V reakcii na vyjadrenie odporkyne a vedľajšieho účastníka navrhovateľ uviedol, že jeho vzťah s odporkyňou je v režime Obchodného zákonníka, lebo je založený zmluvou o úvere ako tzv. absolútnym obchodom. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s jeho aktívnou vecnou legitímáciou, lebo zo zákona nevyplýva, že by uvedené podmienky podmieňovali platnosť postúpenia pohľadávky a s nedodržaním zákonného postupu môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce pre banku zo zákona o bankách. Poukázal i na to, že banka ako pôvodný veriteľ toto ustanovenie neporušila, lebo dňa 28. januára 2009 poslala odporkyni výzvu, ktorú pripojil. Navrhovateľ nesúhlasil ani s tvrdením vedľajšieho účastníka, že banka môže postúpiť len časť už splatnej pohľadávky, pretože zákonodarca používa v dotknutom ustanovení zákona o bankách pojem „peňažný záväzok“ ako celok aj pojem „časť peňažného záväzku“, pričom pri oprávnení postúpiť pohľadávku je použitý pojem „peňažný záväzok“, ktorý z gramatického hľadiska nemožno vykladať len ako časť peňažného záväzku. Uviedol tiež, že eviduje úhrady odporkyne v sume 2.050 Eur, tieto však podľa § 330 ods. 3 Obchodného zákonníka započítal na skôr splatné splátky, ktoré nie sú predmetom tohto konania.

Pretože sa právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporkyne pojednávania nezúčastnil, konal súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v jeho neprítomnosti a vykonal dokazovanie výsluchom zástupcov účastníkov a oboznámením sa s písomnými podaniami účastníkov, zmluvou o úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou a oznámením o postúpení pohľadávky s prílohou, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, výzvou banky, a ďalšími listinami, pričom zistil nasledovné:

Odporkyňa uzavrela so spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) dňa 20. apríla 2007 zmluvu o úvere, na základe ktorej jej pôvodný veriteľ poskytol sumu 4.979,09 Eur (150.000,- Sk), ktorú sa zaviazala vrátiť s úrokom 11,75 % ročne v 94 mesačných splátkach po 83,48 Eur (2.515,- Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 20. mája 2007 a poslednej 20. februára 2015. Listom zo dňa 28. januára 2009 (č. l. 126 spisu) vyzval pôvodný veriteľ odporkyňu na zaplatenie omeškanej sumy 306,39 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. septembra 2012 postúpil pôvodný veriteľ pohľadávku z úveru navrhovateľovi, čo oznámil odporkyni listom zo dňa 15. októbra 2012. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky (výpis z bankového systému) bola odporkyňa ku dňu postúpenia v omeškaní 1121 dní. Listom zo dňa 15. októbra 2012 vyhlásil navrhovateľ mimoriadnu splatnosť úveru. Podľa výpisu z účtu (č. l. 89 spisu) mu odporkyňa uhradila celkom sumu 2.050 Eur - 200 Eur dňa 6. novembra 2012, 12 x 150 Eur (v dňoch 10. decembra 2012, 9. januára 2013, 8. februára 2013, 9. marca 2013, 9. apríla 2013, 9. mája 2013, 3. júna 2013, 2. júla 2013, 6. augusta 2013, 3. septembra 2013, 27. septembra 2013 a 1. novembra 2013) a sumu 50 Eur dňa 5. decembra 2013.

Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Súd v prvom rade konštatuje, že právny vzťah pôvodného veriteľa a odporkyne je spotrebiteľským v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, lebo pôvodný veriteľ vystupoval pri uzatváraní zmluvy o úvere v pozícii dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka (jeho predmetom činnosti je aj poskytovanie úverov) a odporkyňa v pozícii spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka (podľa zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej ani podnikateľskej činnosti). Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. apríla 2015 sa na spotrebiteľské zmluvy použijú vždy prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, hoci by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Ide o situácie, keď je rovnaký právny inštitút upravený v Občianskom i Obchodnom zákonníku (napr. premlčanie, započítavanie čiastočného plnenia dlhu). Toto ustanovenie sa má pri absencii prechodných ustanovení aplikovať aj na vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou (rozhodnutia NS SR 3MCdo/12/2014, 3MCdo/14/2014). Do práv pôvodného veriteľa následne vstúpil navrhovateľ. Preto je vzťah navrhovateľa a odporkyne v režime Občianskeho zákonníka.

Ohľadne námietky aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa pre nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách pri postúpení pohľadávky (nepreukázanie zaslania výzvy pôvodným veriteľom odporkyni) má súd s poukazom na fakt, že mu účastníci predložili viaceré protichodné súdne rozhodnutia i odborný článok s opačnými závermi, za to, že na túto právnu otázku zatiaľ rozhodovacia činnosť súdov ani odborná verejnosť jednoznačne neodpovedala, a doteraz ju neriešil ani Najvyšší súd Slovenskej republiky. Súd však výkladom dotknutého ustanovenia zákona o bankách dospel k záveru, že nedodržanie tam uvedeného postupu neznamena neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky.

Na interpretáciu § 92 ods. 8 zákona o bankách súd aplikoval systematický výklad. Toto ustanovenie sa nachádza v štrnástej časti OCHRANA KLIENTOV A BANKOVÉ TAJOMSTVO, ktorá vymedzuje predmet bankového tajomstva (§ 91 ods. 1), upravuje prípady jeho prelomenia, ako napr. oznamovanie informácií o účtoch daňovému úradu (§ 90 ods. 1), iným štátnym orgánom a osobám (§ 91 ods. 4) a pod. Zaradenie § 92 ods. 8 do tejto časti zákona je logické, lebo pri postúpení pohľadávky z úveru sa postupník dozvie údaje o klientovi banky, v akej výške si zobral úver, koľko z neho splatil a pod., t.j. informácie, ktoré sú predmetom bankového tajomstva. S postúpením pohľadávky banky je tak spojené aj prelomenie bankového tajomstva. Pretože štrnástá časť zákona o bankách upravuje výlučne bankové tajomstvo a možnosti jeho prelomenia, nemožno z hľadiska systematického výkladu dospieť k záveru, že jej cieľom je upraviť náležitosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky, prípadne jeho platnosť, a pôsobiť ako právna norma *lex specialis* k úprave v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Rovnako teleologickým výkladom možno dospieť k záveru, že účelom tohto ustanovenia je len ochrana bankového tajomstva, ako to vyplýva i z dôvodovej správy, ktorá výslovne uvádza, že predmetným ustanovením sa upravujú „ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva“ a novela zákona si nekladie za cieľ upravovať náležitosti, resp. podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Ide výlučne o ochranu bankového tajomstva vo vzťahu pôvodného veriteľa a odporkyne a toto ustanovenie nemá za cieľ upravovať vzťah pôvodného veriteľa a postupníka (navrhovateľa). Následkom porušenia tohto ustanovenia môžu byť nanajvyššie sankcie za porušenie bankového tajomstva zo strany Národnej banky Slovenska, ktorá vykonáva dohľad nad bankami v zmysle zákona č. 747/2004 Z. z.

V neposlednom rade súd uvádza, že navrhovateľovi ako postupníkovi žalovanej pohľadávky nemôže byť na ujmu (prípadne nezákonné) konanie pôvodného veriteľa ako postupcu. Podmienky postúpenia pohľadávky banky zaväzovali len pôvodného veriteľa a navrhovateľ nemal možnosť vynútiť od neho ich splnenie alebo ich prípadné nedodržanie za neho napraviť. Preto nemožno od navrhovateľa spravodlivo požadovať, aby znášal následky prípadného porušenia zákonnej povinnosti inej osoby.

Vedľajší účastník má za to, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná pre rozpor so zákonom. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je neplatný právny úkon, ktorý svojim obsahom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Súd nevyklučuje, že aj zmluva o postúpení pohľadávky môže byť za určitých okolností neplatná pre rozpor so zákonom. Postúpenie pohľadávky upravuje § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorý zakazuje postúpiť pohľadávku zanikajúcu najneskôr smrťou veriteľa, alebo obsah ktorej by sa zmenou veriteľa zmenil, pohľadávku, ktorá nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia alebo ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom. Porušenie tohto zákazu by odporovalo zákonu a znamenalo neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Tento zákaz však pri postupovaní predmetnej pohľadávky porušený nebol, lebo nedodržanie postupu podľa

§ 92 ods. 8 zákona o bankách neznamená v zmysle vyššie uvedeného neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Preto má súd za to, že navrhovateľ je v tejto veci aktívne vecne legitimovaný a argumenty ohľadom nedodržania postupu § 92 ods. 8 zákona o bankách z dôvodu nepreukázania odoslania výzvy banky odporcovi neobstoja.

Vedľajší účastník na strane odporkyne namietal aj to, že zákon o bankách nedovoľuje postúpiť ešte nesplatnú pohľadávku, lebo uvádza, že banka môže postúpiť „pohľadávku zodpovedajúcu tomuto záväzku“, pričom pojem „tomuto záväzku“ sa má vykladať ako „záväzku v omeškaní“. Tu súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/511/2015-246 zo dňa 9. decembra 2015, podľa ktorého zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 uvádza, že ak je klient v omeškaní s platením len s časťou svojho záväzku (čo treba zdôrazniť) môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu tomuto záväzku (teda celému peňažnému záväzku). Súd sa preto stotožnil s interpretáciou tohto ustanovenia prednesenou navrhovateľom, že zákon výslovne rozlišuje medzi pojmami časť záväzku a záväzok ako celok, pričom pri omeškaní zákon výslovne používa pojem časť záväzku, ale v rámci tej istej vety pri oprávnení banky postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu záväzku už slovo časť použité nie je. Je teda potrebné pojem „tomuto záväzku“ interpretovať ako celý záväzok dlžníka. Preto nie je dôvodná ani obrana vedľajšieho účastníka, že pôvodný veriteľ nemohol postúpiť na navrhovateľa časť pohľadávky, ktorá ešte nebola splatná.

Navrhovateľ pôvodne žiadal úhradu posledných 56 splátok úveru po 83,48 Eur. Po čiastočnom späťvzati žiada už len posledných 44 splátok úveru splatných od 20. júla 2011 do konečnej splatnosti úveru 20. februára 2015 v sume 3.673,12 Eur. Pre čiastočné späťvzatie návrhu súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.001,76 Eur s príslušenstvom zastavil. V tejto časti bola dôvodná námietka premlčania vznesená odporkyňou, lebo navrhovateľ žaloval splátky splatné viac ako 3 roky pred podaním návrhu, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá začala plynúť odo dňa splatnosti jednotlivých splátok ako dňa kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz. Pre prednostné použitie Občianskeho zákonníka na predmetnú vec súd aplikoval uvedené zákonné ustanovenie.

Súd má zmluvou o úvere preukázané, že odporkyňa mala žalovaných posledných 44 splátok úveru po 83,48 Eur uhradiť pôvodnému veriteľovi, a zmluvou o postúpení pohľadávky, že súčasným veriteľom zo zmluvy o úvere je navrhovateľ, ktorý tak má nárok na zaplatenie sumy týchto splátok (spolu 3.673,12 Eur). Súd prisvedčil obrane odporkyne, že zaplatila časť dlhu v sume 2.050 Eur (preukázané výpisom z účtu i navrhovateľom). Preto súd návrh v časti o zaplatenie 2.050 Eur zamietol a odporkyni uložil uhradiť zostatok dlžnej sumy (1.623,12 Eur). Súd sa nestotožnil s argumentáciou navrhovateľa, že postupom podľa § 330 ods. 3 Obchodného zákonníka započítal úhrady odporkyne na najskôr splatné splátky, ktoré nie sú predmetom tohto konania. Na daný vzťah treba aplikovať Občiansky zákonník, ktorý v § 566 ods. 1 ustanovuje, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa toto plnenie započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Z toho vyplýva, že je na dlžníkovi, ktorú časť peňažného záväzku plní a navrhovateľ ako veriteľ nemôže sám určiť, na ktorú časť dlžného záväzku plnenie dlžníka započíta. Obranou, že túto sumu uhradila navrhovateľovi titulom úveru, prejavila odporkyňa svoju vôľu plniť splátky žalované navrhovateľom v tomto konaní, teda určite nie splátky, ktoré v konaní nežaloval. Fakt, že odporkyňa plnila splátky uplatnené navrhovateľom v tomto konaní vyplýva i z dátumu úhrad (od 6. novembra 2012 do 5. decembra 2013) realizovaných po splatnosti žalovaných splátok. Preto treba plnenie odporkyne započítať na sumu uplatnenú navrhovateľom.

Navrhovateľ žiada aj zaplatenia úroku z omeškania odo dňa splatnosti jednotlivých splátok do zaplatenia, od dátumu 4. novembra 2012 do zaplatenia z celej dlžnej sumy, lebo k 4. novembru 2012 zosplatnil celý dlh odporkyne. Podmienky na uplatnenie práva veriteľa zosplatniť záväzok, ktorý sa má plniť v splátkach v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, sú v spotrebiteľských vzťahoch sprísnené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a veriteľ môže toto právo uplatniť len ak spotrebiteľa na možnosť jeho uplatnenia vopred upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní. Navrhovateľ súdu predložil len oznámenie o zosplatnení, nepreukázal však, že by uplatneniu tohto práva predchádzala výzva odporkyni s upozornením na možnosť zosplatnenia. Preto súd nemá preukázané, že k zosplatneniu došlo v súlade so zákonom a obranu odporkyne v tejto časti považuje za dôvodnú. Jej dlh je vzhľadom k uvedenému naďalej splatný v pôvodných splátkach dohodnutých v zmluve (teda k 20. dňu v mesiaci). Preto súd priznal navrhovateľovi príslušný úrok z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.) odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých 44 požadovaných splátok do zaplatenia s tým,

že dlžnú sumu postupne znižoval o úhrady odporkyne vykonané v období od 6. novembra 2012 do 5. decembra 2013, čím došlo k úplnému splateniu splátok splatných od 2. júla 2011 do 20. júla 2013 a čiastočnému splateniu splátky splatnej dňa 20. augusta 2013. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania súd návrh zamietol.

Náhradu trov konania súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a pomerne rozdelil. Navrhovateľ bol úspešný v časti 34,72 % (1.623,12 Eur zo žalovaných 4.674,88 Eur), a neúspešný v časti 65,28 %, teda vo zvyšku, v ktorom súd návrh zamietol, i v časti, v ktorej súd konanie zastavil, lebo zastavenie konania zaviniť navrhovateľ, ktorý zobral späť nedôvodne podaný návrh (v tejto časti žaloval premlčanú pohľadávku). Odporkyňa bola preto úspešnejšia v konaní (jej čistý procesný úspech predstavuje 30,56 % ako rozdiel úspechu a neúspechu navrhovateľa). Trovy odporkyne pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 717,82 Eur za 4 úkony právnej služby po 170,97 Eur (prevzatie a príprava veci 23. marca 2015, písomné podanie - vyjadrenie k návrhu 2. apríla 2015, porada s klientom za jednu skončenú hodinu 7. júla 2016 a účasť na pojednávaní 10. júna 2016), s režijnými paušálmi (2 x 8,39 Eur za úkony v roku 2015 a 2 x 8,58 Eur za úkony v roku 2016). Z tejto sumy predstavuje 30,56 % sumu 219,37 Eur.

V rovnakom rozsahu ako odporkyňa má právo na náhradu trov konania i vedľajší účastník na jej strane, ktorý zdieľa procesný úspech účastníka, na strane ktorého vystupuje. Trovy vedľajšieho účastníka pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 538,27 Eur za 3 úkony právnej služby po 170,97 Eur (prevzatie a príprava veci, písomné podania - vyjadrenie k návrhu 19. marca 2015 a vyjadrenie k vyjadreniu navrhovateľa 2. mája 2016), s režijnými paušálmi (2 x 8,39 Eur za úkony v roku 2015 a 8,58 Eur za úkon v roku 2016). Z tejto sumy predstavuje 30,56 % sumu 164,50 Eur.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení trojmo (inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa) prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedený kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla spôsobiť nesprávne rozhodnutie,
- c) súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd dospel dokazovaním k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.